

Μὲς τῆ γιορτῆ ποῦ σήμερα ὄλ' ἡ καρδιά σου ἔχει
 Γρα τῆ δική σου τῆ γιορτῆ, ἀντὶ γιὰ δῶρα ἄλλα,
 Ὑπόσχεσι σοῦ δίνω μὲ ποῦ δάκρυο τὴν βρέχει
 Χαρᾶς, ἀνέκφραστης χαρᾶς, μ' αἰσθήματα μεγάλα,
 Ἀγάπη νὰ αἰσθάνωμαι γιὰ σένα εὐλογημένη,
 Σὰν τὰ δικά σου αἰσθήματα ἀγνή καὶ μυρωμένη.

Πειραιεύς

ΕΠΑΜ. Π. ΠΟΛΙΤΑΚΗΣ

ΣΤΟΝ ΑΡΙΣΤΕΙΔΗ Π. ΤΑΓΚΟΠΟΥΛΟ

(ποῦ πέθανε ἰδὼ καὶ δέκα μέραις στ' Ἀμπελάκια τῆς Κούλουρης)

Παίρνω χῶμα ἀπ' τὴν Ἀθήνα, γιασεμιά, διατσέντα παίρνω
 Καὶ στὸν τάφο σου, π' ἀνοιχτὴ στ' ὤμορφο νησί, τὰ φέρνω,
 Καὶ μὲ μάτια δακρυσμένα
 Γράφω στὸν λευκὸ σταυρό σου, νὰ τὸ βλέπουν τοῦ χωριοῦ
 Τὰ κορίτσια καὶ νὰ λένε :

— Κλᾶφτε ! ὁδῶ εἶνε θαμμένα

Τριανταφυλλένια νειᾶτα καὶ καρδιά περιστεριοῦ !

Ἀθήναι, 27 Σεβρίου 1896.

I. N. ΠΡΟΒΕΛΛΕΓΓΙΟΣ